

Min bedste vise

Tekst: Karen G. Andersen

Musik: Otto Hænning

C/e Ebo G⁹ C Am D⁹

8 Dm⁷ G⁷ E⁷ Bm⁷ E⁷ Am

14 D⁷ Am⁷ D⁷ Dm⁷ G⁷ Gm⁷ C⁷

20 F⁶ A⁷ D⁹ G⁷ G⁹ C

27 Gm⁷ C⁷ F⁶ Fm C Ab⁷ Dm⁷ G⁹ C⁶

Hvis du vil høre min bedste vise,
så er den let som et silkespind,
den er så blid som en sommerbrise,
som når en finger har rørt min kind,
min bedste vise er som en stjerne,
som ingen af os vil kunne nå,
den står og stråler langt i det fjerne,
vi ved, at den kan vi aldrig få.

Min bedste vise er let og luftig,
og den er pjanket og lidt koket,
min bedste vise er ufornuftig,
og graciøs som en menuet,
min bedste vise er kun en tanke,
og den er kærlig og varm og øm,
den slynger sig som en rosenranke,
men den er bare en ønskedrøm.

Min bedste vise er fantasier –
måske så blir den til virk'lighed,
og tør jeg bane mig nye stier,
bliver de med tiden en vej så bred.
Min bedste vise skal gi' mig modet,
så jeg tør gribe hvert øjeblik,
min bedste vise går så i blodet
og bliver forvandlet til skøn musik!

Så blir den vise mit mesterstykke,
som sætter alle i godt humør,
og den skal stråle af lys og lykke
og finkle, som ingen vise før.
Den bliver et eventyr, som begynder
så fuld af ynde og poesi,
det bliver en vise, som alle nyrer
på verdens dejligste melodi!